

دوستش داشتم

آنا گاوالدا

برگردان: شهرزاد ضیایی

«چی گفتی؟»

«گفتم که با خودم می‌برمshan. بهتر است کمی از اینجا دور باشند...»

مادرشوهرم پرسید: «کی؟»

«همین حالا.»

«حالا؟ الان منطقی فکر نمی‌کنی...»

«چرا، کاملاً منطقی هستم.»

«چی می‌گی؟ ساعت تزدیک یازده است! پی‌یر، تو...»

«سوزان، روی صحبتm با کلوئه است. کلوئه به من گوش کن. دلم می‌خواهد

شما را از اینجا ببرم. موافقی؟»

من چیزی نمی‌گوییم.

«به نظرت پیشنهاد بدیست؟»

«نمی‌دانم.»

«برو و سایلات را جمع کن. وقتی برگردی، می‌رویم.»

«دلم نمی‌خواهد به خانه‌ام بروم.»

«پس نرو. وقتی به آن جا بررسیم همه‌چیز را درست می‌کنیم.»

«اما شما...»

«کلوئه، کلوئه خواهش می‌کنم. به من اعتماد کن.»

مادرشوهرم هم‌چنان اعتراض می‌کرد:

چشم‌هایم را وقتی باز می‌کنم که دارد ماشین را خاموش می‌کند.
آن‌ها...
پدرشوهرم بلند شد.

«اما...! مطمئنًا خیال ندارید بچه‌ها را از خواب بیدار کنید! ویلا گرم نیست و چیزی برای خوردن در آن پیدا نمی‌شود! هیچ چیزی برای دخترها نیست! آن‌ها...»

جلوی پمپ بنزین پارک کرده‌ایم. از نبودش سوء استفاده می‌کنم تا نگاهی به
تلفن همراهم بیاندازم.
هیچ پیامی ندارم.
علوم است.
قدر احمق.
قدر احمق...
رادیو را روشن می‌کنم و بعد دوباره خاموش می‌کنم.
پدرشوهرم برمی‌گردد.
«تو نمی‌خواهی بروی؟ چیزی لازم نداری؟»
قبول می‌کنم.
دکمه‌ی اشتباه را می‌زنم و لیوانم پر می‌شود از مایع حال به همزنی که یک جا می‌اندازم اش توی سطل آشغال.
از فروشگاه برای لوسوی یک بسته پوشک و برای خودم مسواک می‌خرم.
تا پشتی صندلی‌ام را نخوابانم، راه نمی‌افتد.

چشم‌هایم را وقتی باز می‌کنم که دارد ماشین را خاموش می‌کند.

ماریون روی صندلی کودک توی ماشین خوابش برده؛ شستاش نزدیک دهان‌اش است. لوسوی کنارش گلوله شده.
به پدر شوهرم نگاه می‌کنم. صاف نشسته و فرمان را دو دستی چسبیده. از وقتی راه افتادیم یک کلمه هم حرف نزده. وقتی نور ماشین‌های روبه‌رو به چشمم خورد، نیمرخش را دیدم. فکر کنم مثل من ناراحت است؛ خسته است؛ سرافکنده است.

سنگینی نگاه‌م را حس می‌کند:

«چرا نمی‌خوابی؟ بهتر است کمی استراحت کنی. پشتی صندلی‌ات را بخوابان و بخواب. هنوز راه درازی در پیش داریم...»
می‌گوییم: «نمی‌توانم، باید مواظب شما باشم.
لبخند می‌زند. البته اگر بشود اسم‌اش را لبخند گذاشت!
«نه... این منم که باید مواظب شما باشم.»
هر کدام غرق افکار خودمان می‌شویم.
دست‌هایم را می‌گذارم روی صورتم و می‌زنم زیر گریه.